

[Aase Olesen]

gan, der kan rådgive regering og folketing i alkoholspørgsmål, og at det skal rådgive om realistisk og relevant oplysningsvirksomhed til alle aldersgrupper, ikke mindst til den voksne del af befolkningen. De unge og børnene, som man i høj grad har koncentreret sig om, drikker som bekendt ikke, fordi de ikke har fået sundhedslære i skolen, men fordi de voksne drikker.

Vi mener, at vi skal have en veldefineret forskning på området om forbrug og misbrug, skadevirkninger og om dansk drikkekultur i det hele taget. Her hjælper det altså ikke at sende SFIs folk ud at interviewe ved at stemme dørklokker og spørge, hvor meget hr. og fru Hansen har drukket. Det ved vi fra andre undersøgelser. Det er en anden forskning, der skal til.

Endelig mener vi – og det er meget vigtigt – at der skal et udbygget behandlingstilbud til, ikke mindst til de grupper, som vi faktisk ikke har diskuteret ret meget i dag: de vel fungerende storforbrugere. Det er egentlig dér, vi skal sætte ind, altså over for dem, der bruger så meget alkohol, at de tager skade, men socialt set fungerer ganske udmærket. Det er dem, der er svære at finde, og det er dem, man egentlig skal have fat i. Det kræver diskrete behandlingstilbud af en anden karakter end dem, vi finder flest af i dag.

Vi skal i lovgivningen finde en rimelig måde at indpasse de frivillige organisationer og de selv bærende grupper i den samlede alkoholpolitik på, og vi skal først og sidst føre en bevidst afgiftspolitik over for alkoholsalget med det formål at hindre en stigning og helst nedbringe det totale forbrug. Det skal formentlig også indeholde principbeslutninger om justeringer af de etiske regler for reklamer og eventuelt stramning af beværterloven.

Når ministeren siger, at vi har et højt afgiftsniveau, og at man formentlig ikke kan nå meget længere ad den vej, vil jeg minde om, at da vi satte adgifterne op i 1977, faldt forbruget. Hvis ministeren ikke vil tro det, kan han læse årsberetningerne fra spritfabrikkerne, som tigger og beder politikerne om ikke at sætte afgifterne mere op, for så falder forbruget. De snakker om beskæftigelse osv.

Jo vist kan det hjælpe at minde om, hvad vi lavede i 1918. Dér gjorde vi virkelig noget sundhedspolitisk rigtigt, da man lagde en

kæmpeafgift på snapsen. Skulle vi lave noget, der mindede om det i dag, skulle en flaske snaps koste over 400 kr. Det er der ingen der drømmer om, men naturligvis kan vi komme videre, og det er baggrunden for, at det radikale venstre som ændringsforslag til toldloven har fremsat forslag om at bevare indekseringen af afgifterne, så vi i hvert fald ikke forringer afgifterne og dermed animerer til øget forbrug. Jeg vil selvfølgelig gerne her i dag opfordre folketingets flertal – alle dem, der nu har talt så meget om, at de er enige i, at der skal være en alkoholpolitik, og at der gerne skulle være penge til det – til at stemme for, at vi bibeholder den indeksering af afgifterne, vi har haft de sidste par år.

Jeg vil gerne sige – ministeren kommenterede det ikke – at når vi er imod overflytningen, i hvert fald så vidt vi kan se i dag, fra sygehuslovgivningen til den sociale lovgivning af alkoholistbehandlingen, er det, fordi vi simpelt hen er bange for, at der bliver nogle store registerproblemer, populært sagt Dannerproblematikken om igen. Det synes jeg er overordentlig alvorligt, hvis vi løber ind i det.

Birthe Hansen (SF):

Hvis det, socialministeren sluttede med at sige, er hovedformålet fra regeringens side med denne redegørelse, nemlig at få konstateret, at det flertal, der var i 1977 for en ikke-restriktiv alkoholpolitik, stadig eksisterede, så behøver jeg ikke at vente på, hvad fremtiden vil bringe, for så kan jeg da forudse, at i 1991 vil enten jeg og socialministeren eller nogle helt andre medlemmer og en helt anden socialminister mødes her og konstatere nøjagtig det samme. Velbekomme!

Tinning (VS):

Jeg skal kun komme med to korte bemærkninger til ministeren. Den ene er, at jeg må forstå det sådan, at det idékatalog, som ministeren mener er fuldt af gode ideer og inspiration og sådan noget – det mener jeg ikke, men lad det være – betyder i hvert fald ikke noget som helst, hvis ikke amterne eller kommunerne selv gør noget. Det er et idékatalog, man kan bruge, eller et idékatalog, man kan lade være at bruge. Jeg er helt enig i den kritik, som hr. Erik B. Smith har været fremme med, den kritik, som påpeger, at det